

Mortalitet och dödsorsaker efter öppen underbensfraktur i Sverige 1998-2010

Tampe, U¹; Weiss, R²; Jansson, K-Å²

¹Ortopedkliniken Västerås,² Ortopedkliniken Karolinska Universitetssjukhuset. Samtliga vid Department of Molecular Medicine and Surgery at Karolinska Institutet

Introduktion

I nyare studier har man funnit mortaliteten hos äldre med underbensfraktur jämförbar med den efter höftfraktur (1, 2). Öppen underbensfraktur är en allvarlig skada som är associerad med svåra komplikationer såsom infektion, compartmentsyndrom, pseudartros och amputation. Syftet med denna studie är att kartlägga mortalitet och dödsorsaker hos den svenska populationen med öppen underbensfraktur. Detta har tidigare inte studerats ur ett nationellt perspektiv.

Metod

Data har hämtades från -Socialstyrelsens slutenvårdsregister för samtliga svenska patienter över 15 år med diagnosen öppen underbensfraktur (S82.11, S82.21, S82.31) under perioden 1998-2010. För patienter som avlidit under studieperioden inhämtades uppgifter om -dödsdatum och orsak från Dödsorsaksregistret. Standard Mortality Ratio (SMR) relativt normalpopulationen beräknades för olika åldersgrupper.

Resultat

424 av 3777 patienter avled under studieperioden. De vanligaste dödsorsakerna var cardiopulmonella (40%), malignitet (19%) och yttre orsaker (19%). 30 dagars- mortaliteten var 0,3% hos patienter 15-44 år och 5,1% i åldern 75 år och äldre. Mortaliteten efter ett år var 0,8% bland de yngre och 18,4% i åldern 75 år och äldre.

Den dominerade dödsorsaken hos de äldre patienterna var cardiopulminell död och hos yngre dominerade yttre orsaker såsom trafikolyckor, fall och suicid.

Standard Mortality Ratio var överlag förhöjd hos samtliga åldersgrupper, framför allt hos yngre män.

Diskussion

Vi fann en förhöjd mortalitet hos detta patientmaterial relativt befolkningen i övrigt. Yngre män avled i stor utsträckning till följd av olyckor och suicid. Även bland äldre patienter sågs en förhöjd mortalitet jämförbar med den efter andra traumamatiska skador.

Resultaten talar för att samtliga äldre patienter med traumatiska skador tillhör en skör population där risken för komplikationer och död är förhöjd.

Hos yngre patienter med öppen tibiafraktur ses en ökad risk både för nya trauma och suicid där vi anser att tidig intervention skulle kunna vara av värde.

Referenser:

1. Clement ND, Beachamp NJ, Duckworth AD, McQueen MM, Court-Brown CM. The outcome of tibial diaphyseal fractures in the elderly. *Bone Joint Journal* 2013 Sep;95-B(9): 1255-62.
2. Karampampa K, Ahlbom A, Michaelsson K, Andersson T, Drefahl S, Modig K. Declining incidence trends fore hip fractures have not been accompanied by improvements in lifetime risk or post-fracture survival – A nationwide study of the Swedish population 60 years and older. *Bone*. 2015 Apr. pii: S8756-3282(15)00145-3. (E-pub ahead of print).